30-årsjubileum på danslogen

SPARREHOLM:

Nå´n som vet hur man dansar pols? Eller hamburgska? Eller varför inte slängpolska?

Det visste i varje fall de som kom till jubileumsupplagan av Sparreholmsträffen i Hyltinge hembygdsgård i lördags. Den årliga spel- och dansträffen brukar vara välbesökt i vanliga fall och den här gången, jubileumsfirandet till ära, var hembygdsgårdens dansloge alldeles ovanligt välfylld när aktiviteterna drog igång.

30 år har gått sedan den första upplagan av Sparreholmsträffen anordnades, den gången i regi av fyra spelmän i Malmabygdens spelmanslag. Att det skulle bli en lång tradition visste förstås ingen vid den tidpunkten även om kanske förhoppningarna fanns. Numera är första lördagen i september "vikt" för spel och dans, och spelmän och dansare kommer långväga ifrån för att delta.

Malmabygdens spelmanslag bestod i slutet av 60-talet av Sören Olsson, Ingvar Andersson, Bertil Sjöberg och Bror Andersson. Bror Andersson gick bort förra året. Men de tre övriga drog under högljutt bifall igång jubileumsträffen med några av sina paradlåtar.

Spelar det mesta. *Durspel, nyckelharpa, fiol, stråkharpa - Bernt Olsson spelar det mesta...*

Spellista

Tillställningar av det här slaget blir vad de medverkande gör dem till. Några förutbestämda program finns inte utan dansmusiken ombesörjs av tillresta spelmän efter en spellista som upprättas under kvällens gång. Den här gången blev variationen osedvanligt stor. Manstarkaste gruppen bestod av Ingvar Andersson och hans elever från Kulturskolan i Södertälje. I spelpasset därpå stod en ensam spelman för musiken.

Folkmusiken har under senare år tenderat att i ökad utsträckning bli "konsertmusik" som spelas från en scen inför lyssnande publik. Men kanske är det i sådana här sammanhang, med dansare och spelmän i symbios, som den verkliga magin infinner sig. Ursprungligen var ju också den mesta folkmusiken renodlad bruksmusik – musik som det skulle dansas till eller som fungerade som ceremonimusik (exempelvis brudmarscher och skänklåtar).

Magiskt. *Det vilar något magiskt över dansparens samspel med spelmännen på dansgolvet.*

Bjöd igen

Att Sparreholmsträffen kom till berodde helt enkelt på att de fyra initiativtagarna själva varit inbjudna att spela på olika platser och ville "bjuda igen". Året innan, 1967, hade dansbanan vid Hyltinge hembygdsgård förvandlats till en riktig "dansloge" och fick bli platsen för det nya arrangemanget.

Numera är det Malmabygdens folkdanslag, Spelmansförbundet samt Hyltinge hembygdsförening som står för arrangemanget och där tar man som bäst sats för minst 30 nya år. Och för säkerhets skull ska tilläggas att den som inte kan sin pols eller sin hamburgska även kan dansa vals, hambo och schottis på Sparreholmsträffen...

ARNE LIND

Fartfyllt. *Dansen gick kvälen lång i Hyltinge hembygdsgård. 30-årsjubileet samlade en spel- och danssugen publik.*

Bengt Ljungdahl

Musikhelg i Sparreholm

Första lördagen i september varje år invaderas Sparreholm av folkmusikvänner från hela landet.

I dag är det dags igen. Och just i år fyller Sparreholmsträffen 30 år, ett jubileum som ska firas med knytkalas.

Det är 30 år sedan de fyra spelmännen i Malmabygdens spelmanslag bjöd in till den första Sparreholmsträffen. Sedan dess har spelmän och folkdansare träffats i Hyltinge Hembygdsgård varenda september för att spela och sjunga tillsammans. Programmet bestäms under kvällen, beroende på vilka spelmän som finns på plats och vill ställa sig på scenen.

"Två gamla och en äldre" är parollen för kvällen, och förutom de vanliga gammaldanserna blir det slängpolskor, långdanser och kadriljer bland annat.

Av de fyra ursprungliga spelmännen finns tre kvar i livet. Äldst är Bertil Sjöberg, 86 år och fortfarande vital spelman. Vid sin sida i Sparreholm har han kollegorna Sören Olsson och Ingvar Andersson.